

דברי הכפר

לרגל שנת בן-גוריון - 100 שנה להולדתו

בתקופת קיבוץ הגלויות מתכנסות במולדת עדות יהודיות
שנמצאו מאות בשנים תחת השפעות, תרבויות וסביבות
רחוקות זו מזו, שהן נבדלות בהשקפותיהן ובדעותיהן,
ושונות בהרגליהן ובימוסיהן. ליכוד העם וחי
מדינה מתוקנים מחייבים טיפוח, סובלנות הדדית וחופש
מצפון ודת.....

.....אין לדעתי בשום מקום בעולם יהדות מושרשת,
אמיתית, רבת תוכן ומקורית כבישראל, ולא פעם הצהר-
תי בשם הממשלה כי זוהי מדינת חוק ולא מדינת הלכה....

מדברי דוד בן-גוריון

מספר 972

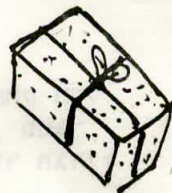
כ"א באייר תשמ"ד

30.5.86

כפר הנשיא

ע ל ו ן פ נ י
ל א ל פ ר ס ו

מנחם - 210

י מ י - ה ו ל ד ת

1.6. לן ויינטראוב
הרי ברק
מירב בן-אבי
נעמה מדר

2.6. יעלי וינקלר
עירית שיינגזיכט
ענת גוטר

3.6. מיכל המאירי
שרי בילגורי

4.6. גרשון שרק
ג'רמי לסר
יעל פרנק
יערה איסטון

5.6. ג'ים ויטהם
פנינה ליפשיץ
אורי גולן

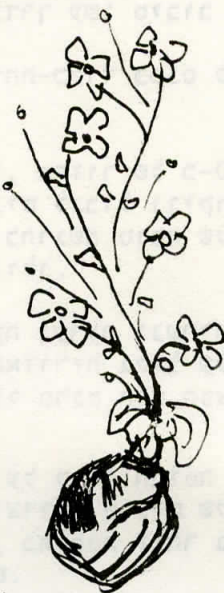
6.6. אליז אבשטיין
אילה ג'קסון
מקס הירס
סיון כהן
נירית אלמן
טל סמברג (גכד)

י מ י - נ י ש ו א י ין

1.6. רונית וג'וני הרמץ
2.6. רותי ואיתן גדליזון
3.6. מדיון ולס גרשמן
4.6. בלהה ואשר איילון

ל נ י ש ו א י ים

לרונן ולבח"ל אורלי
לרותי ולברני
ולמשפחותיהם - ש פ ע ב ר כ ו ת !

מה ששאלו?

* מעניין לדעת, כמה מבין תושבי כפר הנשיא שמו לב ש"בית הגנרטור" נמחק מעל פני האדמה, ואיתו העמוד הגבוה וכל החוטים והכבלים, שקישטו את האיזור, סמוך למרכז השירותים החדש. מי שהיה עד להריסת הבניין הצנוע על-ידי הבולדוזר הגדול - בוודאי הרגיש קצת מוזר, כאילו היה גר שם איזה מחבל...

* ביום ד' לפני שבוע נסעו 30 חברים לסיור מודרך ביסוד המעלה, במסגרת "מוע-דון פלוס", המיועד לוותיקים. תחילה ביקרו ב"חזות דוברובין" המשוחררת ושמעו שיעור מולדת להפליא - המון סיפורים על מתיישבים ראשונים, יסורי קדחת ומש-פחתולוגיה של האיזור שלנו. בדרך עשו סיבוב במושב והתפעלו מיופיה. מומלץ!

* רות נאי הופיעה בתור אורה-ת-כבוד בכנס להקות חובבים מכל הארץ בנצרת-עלית - והיה מוצלח מאוד.

* כיתת הבר-מצוה בבית הספר, מחזור של כ-170 ילד (וביניהם, כמובן, גם ילדינו) בילו יום שלם ביישובים הקרובים לגבול וניקו מקלטים. הם סיפרו על הזנחה רבה בהרבה מקומות, ובוודאי חזרו בהרגשה טובה של עשיית מצווה אמיתית. היו גם כאלה שעזרו במשקים צעירים מאוד בגולן.

* ועוד על בית הספר. ארבעה נערות ונערים נבחרו לייצג את "עמק החולה" במש-לחת של י"ב בנתיקים של המועצה האזורית גליל עליון - בנסיעה לגרמניה בחודש יולי. גם כפר הנשיא "על המפה": יעלי פרנק היא הנציגה שלנו בין הארבעה - וכל הכבוד לה!

* בליל שבת האחרון הועלתה על קרשי הבימה שלנו הצגה מקורית, פרי עטו של דודו שגם ביום. הנושא - חנה סנש וצדדים שונים של אישיותה. כל צד - בגילום שחקנית מבטיחה" מבנות חברת הילדים, בתוספת זוהר בן-דוד, בתפקיד הגבר היחידי. ערב מעניין - וחוץ חן לכל המבצעים.

* בשבוע הבא יתחיל ברוך כהן את הקריירה שלו ב"הבונים מוצרי צנרת" ויסע לסיבוב בין לקוחות בארה"ב. אוסי ילווה אותו. איחולי הצלחה לשניהם.

* על אף הכאב והצער שבפרידה שכזו, הננו מאחלים ליעל, אלכס ולילדים כל טוב בחייהם החדשים מעבר לים ונקווה שימצאו שם את אושרם. בכל אופן, שלום ולהתראות.

* לצפורה ולשאול, שבינתיים כבר מבליים באירופה, ברכות להמשך חופש נהדר. הם, כביכול, התחילו את העונה "המצומצמת" של נסיעות לחו"ל הקיץ.

* ריני וג'וני טנא חגגו את ל"ג בעומר בצורה מהנה ביותר: אחרי שזמן רב לא ראינו אותם אצלנו, ביקרו דוידה ומשפחתה למשך יממה - ו"שטיפת העיניים" הייתה הדדית! גם הרפ"י נהנה מאוד...

* ואחרון אחרון חביב, בצאת ל"ג בעומר, לאור השמש השוקעת, נישאו אורלי ורונו. חגגו איתם הרבה בני משפחה, הרבה אורחים וכל בית כפר הנשיא. מזל-טוב מכל הלב לזוג הטרי.

שבת שלום וגיוס מוצלח לכל ה"צעירים"
אל ז ה

לאחר יום הפתיחה - תודה.

לאחר "הטרסק" הגדול החיים חוזרים למסלולם הרגיל, וסוף סוף כל תשומת הלב מופנית לבעיות ה"רגילות" של ייצור, שיווק וארגון. ה"יום-יום" של העבודה בימים

אלה בשלוחה הוא קשה כי (א) השוק בעולם הוא קשה

(ב) אנו עדיין סובלים מחבלי לידה

(ג) יש לנו עדיין לא מעט בעיות בהתארגנות בעבודה.

אינני מתכוון לפרט, כי זה חומר למאמר בפני עצמו. רציתי רק להזכיר באיזה

ציון-דרך אנו נמצאים: סוף של הכניסה לשלוחה וכניסה לעידן של עבודה רגילה.

אך לפני שאנו נכנסים ל"עבודה רגילה" עלי להגיד כמה דברים על האירוע של "יום הפתיחה".

אישית הייתי יותר מדי בתוך ההמולה, כדי שאוכל להתבונן על כל האירוע ממר-

חק מסוים. אני יכול לשפוט אמנם משתי נקודות ראייה:

(1) כל האירוע עבר ללא תקלה כל שהיא

(2) כל אחד שהשתתף בירך אותנו על היופי של האירוע, על שלימות הארגון, על הרוח הטובה.

וזאת מסקנה של כל אחד - האורחים, העובדים במפעל, ובעיקר, של חברי המשק.

זה מביא אותי למטרה העיקרית של כתיבת שורות אלה: להגיד תודה לכל אלה שטרחו

ותיכננו ועשו למען הצלחת היום. הרגשתי הטובה היתה שכל גורם במשק עזר ותרם להצ-

לחת האירוע. כל מוסדות המשק ובעלי התפקידים והחברים, שלקחו על עצמם לעזור בכל

נושא שהוא. אני רוצה לציין רק שם אחד. זה של ישראל א., שקיבל על עצמו את האח-

ריות לאירגון האירוע כולו, ועשה עבודתו תוך המשך עבודתו הרגילה, וכל התפקידים

האחרים שהוא עוסק בהם.

יש לציין שישראל היה אחראי גם על כל העבודה שנעשתה מטעם הנהלת השלוחה

על ידי מרדכי, שגם הוא עשה ימים כלילות יחד עם עובדים אחרים של השלוחה, כדי

להבטיח הצלחת האירוע.

על כך אני רוצה להביע את תודתנו לישראל וכל החברים, שעשו כה רבות כדי

שהיום הזה יהיה מוצלח.

א ו ס י

פגישה עם אנשי קובא.

בשנה האחרונה נפגשתי מספר פעמים עם חוסיין ומוחמד איסמעיל (מנהל ביה"ס ואחיו, המורה מטובא) - בתור מארגנת של המפגשים בין כיתת "מירום" לילדי כיתה ז' בטובא (משימת בר-מצווה). כמו כן נפגשנו מספר פעמים עם אחמד קאסם (אביו של מאג'ד, שביקש להתקבל אצלנו לחברת הנעורים).

לאחר כתבתו של יוסף חרמוני ב"יחד" הם היו נסערים מאוד, ובשיחותינו הועלה מספר פעמים הצורך במפגש בין אנשי שני הכפרים. הבטחתי שאארגן מפגש כזה - - - ואכן, מעז יצא מתוק.

- - - וכך קרה שביום ג' 20.5, בלילה, נתכנס במועדון החברים אצלנו פורום אנשים - שאני לא זוכרת כמותו עד כה בכפר הנשיא (אם כי ותיקים זוכרים אולי אחרת). היו שם מוחמד וחוסיין הנ"ל ואביהם איסמעיל, ואחמד קאסם (כולם עד כה ממשפחת השייך אבו יוסוף ז"ל) וכן שני מכובדים זקנים בשם עלי ופארס, ואיברהים - בחור צעיר, מדריך חברתי במועדון הנוער בטובא. ואף מהקיבוץ הו-פיעו מכובדים זקנים וצעירים (גדי, שרה ד., ישראל א., איזק, מייקל דוארי, יעל שפרונג, זמי, אילן ה., מייקל כהן, אמנון, טומי, אינגה ואנוכי).

מטרת ההתכנסות הוגדרה: "שיחה בנושא יחסי שני הכפרים בהווה ובעתיד". בהנחייתו של מייקל כהן סיפר כל אחד, מה הביאו לפגישה ומה ברצונו להפיק ממנה. כמו כן הועלו בעיות טורדות והושמו על השולחן נושאים רבים (שעד כה היוו נקודות מפגש כמעט יחידות בינינו לבינם), כגון - חדירת הפרות לכותנה, המחסור בשטחי מירעה לעדרי טובא, לאחר שהתחלנו לעבד את "חור טובא"; אי-לקיחת הטרמפיסטים מצידם ומצידנו; קלקול מערכות ההשקיה בשדותינו; הגניבות; אי הזמנתם לטקס חנוכת השלוחה (הסתבר שזה לא היה נכון) ועוד. מייקל דוארי "עבד" קשה, כדי להשיב לאנשי טובא על טענותיהם... ועם זאת התנהלה השיחה בצורה נינוחה ותרבותית. אחמד מטובא ציין, עד כמה התרגש מכך שהזמנו אנשים מטובא לטקס חנוכת הפארק.

הועלו גם רעיונות לשיתוף פעולה בעתיד וליותר מפגשים חיוביים וידידותיים (כגון, שנספק להם ייעוץ בנושאים שונים כבניית מערכת ביוב, ועוד).

בסיום השיחה הוחלט, שכל כפר ימנה איש קשר, וששני אנשי הקשר ייפגשו לעיתים מזומנות - ולא דווקא כשיש "בעיות בוערות"; וידונו בעניינים משותפים לשני הכפרים. תהיה אפשרות להעלות אותם דרכם וגם יוזמות חדשות.

לדעתי הייתה שיחה טובה והיוזמה שיצאה ממנה יכולה להוליד פירות טובים בעתיד.

אירגנה, השתתפה ורשמה:
שלומית ע.ל.

נ.ב. לכשימצא "איש הקשר", נודיע את שמו ברבים.

קריאה מן השוליים

(שמה של הכותבת עמור במערכת)

קיבוץ יקר שלום!!

לא ממרחקים אני כותבת, לא מפאל ואמריקה הדרומית, מרחקים מהלב אולי, אבל פיזית פה, בקיבוץ הזה, לפחות חלק מהזמן. רוצה לכתוב לכל אותם אנשי חינוך שאני קוראת את מאמריהם מדי פעם על הנוער שלא מבין, שלא תופס, ולא מעריך. ציטוט מדברי אריק - "שלא נקבל את העמדה הפרגמטית של כמה מצעירינו: רוצים נסיעות לחו"ל? רוצים אולם ספורט? אז לעזאזל עם הבבל"ת על עבודה שכירה - העיקר הרווחים". לי במאס לשמוע על כמה אנחנו לא מה שרציתם, הורים יקרים (אני פונה לכל חבר משק. בשבילי הוא מחנך = הורה!!) אבל אולי הפעם אגיד את דעתי.

אתם חשבתם פשוט כי לא ידעתם, שאנחנו, בני המשק, ניגדל פה בקיבוץ, ניספוג באור-רה את הערכים של המוסד הקיבוצי הזה, נאכל את זה, נילעס דמוקרטיה בארוחת בוקר, ונשחק בסוציאליזם בארגז החול. אז הדברים לא נכונים, הם לא עוברים בגנים. הם עוברים דרך בני-אדם, התנהגות, לימוד, משמע - חינוך!! הדברים האלה אינם באים בטבעיות במקום שהם אינם בטבע, וזה הקיבוץ שלנו.

איך אפשר לצפות ממני להיות "קיבוצניקית טובה" כאשר אני רואה מראות אחרים, שומעת קולות אחרים, והעיקר, לא שומעת קולות, אותם קולות שיגרמו לי להמשיך את מפעל חיזכם באותה רצינות שבה התחלתם.

הקיבוץ אינו דמוקראטי, השיתוף רחוק מהלב, והכל, הכל מתחיל בדור הוותיק יותר, שבו שולטת גם קנאות לרכוש, "ראש קטן", וכו... כל אותם סממנים אשר אתם [אני פונה לכולם] טוענים שמתגלים בנו.

אנחנו צעירים טובים. גדלנו וקלטנו את רוח הדברים שריחפו במשק, ולצערי הם אינם דמוקרטיה, סוציאליזם ושוויון.

ואם כבר צטטתי בהתחלה, אז נא לעיין שוב בציטוט. הוטח בנו - "רוצים רמת חיים? אולם ספורט? נסיעות לחו"ל?" - זה מה שאנחנו רוצים?! לא, רוח כזאת שמעתי באספה אחת לפחות שזכורה לי היטב, על טלחזיון צבעוניות, על תורים לחו"ל, על הרחבת דירות, וכו. והם באו לא רק מהצעירים, אלא מאותם חברי משק שעל ברכיהם גדלתי... אני אומרת ומדגישה ש"אנחנו" לא טובים פחות מ"הם". אנחנו כמוכם, כמו שחינכתם אותנו, ה"לא בסדר" שלנו הוא ה"לא בסדר" שלכם. כולנו מלחים באותה סירה. המחנכים אמנם השיקו אותה לים, הרימו מפרשים, אך המתחנכים אכלו את אותם הדגים, וספגו את אותה שמש, וכולנו ביחד מפליגים לאורו כיוון, באותה סירה...

בת מיק שלכם - כתמיד

י.ב. איני חותמת בשמי, ולא רק משום שהמוסד וקיבוצי מפחיד אותי בצורתו ובתגובתו העכשווית, אלא גם משום (אולי בעיקר) שאני רוצה שלדבריי יתייחסו ללא קשר לשמי, עברי, משפחתי, ומספר הנעליים שלי...

שלכם בנאמנות רבה, אהבה ודאגה...

"חלפה - ניז"ז"

השבוע עברה עלי חוויה מיוחדת. גתבקשתי ללוות תלמידי בית ח' לפעילות לילה בבה"ס יעמק החולה. הילדים למדו את נושא התקשורת, ובאותו לילה היו צריכים להוציא לאור עיתון.

הגענו לכפר בלום בשעה שמונה, והילדים שמעו תחילה הרצאות מפיו כמה עיתונאים מקצועיים. בשעה תשע וחצי התחלקו לקבוצות לביצוע המשימות. על הילדים הוטל לאסוף מידע באמצעות ראיונות ולכתוב את המאמרים.

כ-150 ילדים התפזרו בצפון הגליל העליון ונסעו למפגשים. הנקודות היו:

תחנת מגן דוד אדום
תחנת המשטרה
משמר הגבול בנבי-יושע
הסיירת הירוקה
מלון הצפון
המתנ"ס בבית אדלשטיין
הסליק בכפר גלעדי
המאפייה האזורית
מפעל הנייר בעמיר
מפעל פלריג"בנאות מרדכי
הרפת בכפר בלום

שתי קבוצות ראינו עוברים ושבים ברחובות קרית שמונה. קבוצה אחת בשארה להכין ארוחת לילה, וקבוצה אחת טיפלה בקפיטרייה (כיבוד).

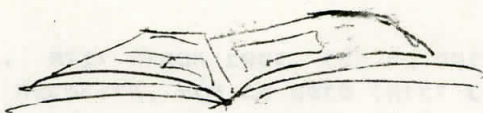
אני בסעתי עם שש בנות למלון הצפון. שם התקבלנו מאוד יפה ע"י האחראית למשמרת-הערב ולמרות שחשבו בטעות שאנחנו מגיעים בבוקר, טיפלו בנו יפה. סיירנו בכל חלקי המלון, וקיבלנו הסבר מקיף, גם על תיירות בכלל.

היינו במקלט (המשמש גם חדר משחקים), בבאר ובמועדון, במטבחים ובחדרי האוכל (חלבי ובשרי). גם ראינו את כל סוגי החדרים והשירותים. עלינו במעלית של העובדים וירדנו במעלית של האורחים.

הילדים המטירו שאלות מהמותן, וגם מהמוכן מראש.

אחרי שכיבדו אותנו, ישבו זמן רב באולם הכביסה, והבנות כתבו את המאמר. כאשר חזרנו לבה"ס, חדר-המערכת פעל במלוא הקצב. העורכים (תלמידים) עזרו בכתיבת המאמרים ועריכתם. כל התפקידים היו בידי הילדים, פרט להדפסה, שנעשתה בידי שלוש מבוגרות, שגויסו לאותו ערב.

אחרי שהוגש כל החומר, אכלנו ארוחת-לילה. ולאחר מכן צפינו בסרט בנושא העיתונות בכיכובו של פאול ניומן.

בשעה שלוש וחצי לפנות בוקר, לאחר שיכפול וחיבור, חילקו את העיתון "חולה ביוז", עיתון בעל 12 דפים, לכל המעוניינים.

אני מסכם את הלילה כפעולה טובה ומעניינת. נהמתי מאוד, והילדים בוודאי הפיקו מזה הנאה ותועלת. כל הכבוד ליוזמת - מרכזת המחזור, וצוות העוזרים.

ריימונד ס.

חידוש פעולת התנצלות

בבית החולים ובבית האבות בצפת

בעתיד הקרוב אנחנו רוצים לחדש את הביקורים במוסדות אלה. מטרתם לעודד, לתמוך, וסתרם להיות עב החולים.

אין הגבלה לגיל המתנדבים לפעולה זאת. צעירים ומבוגרים כאחד מוזמנים להשתתף. בהתחלה נצא פעם אחת בשבוע, ואולי במשך הזמן בגביר את התדירות לפעמיים בשבוע. ינצאים בשעה 15.00 וחוזרים עד לשעה 18.00.

בשבוע הבא תגיע הנה העובדת הסוציאלית האחראית במוסדות אלה, כ"י להבהיר לחברים בדיוק מה כוונת המבצע, מה מצפים ממנו, מה יקרה. בודיע בעוד מועד על תאריך ומקום הפגישה הזאת. בינתיים נתלה רשימה בלוח המודעות, להרשמה אישית.

היוזמים: רגיי וראובן מ.

בית חם לדינו

לרגל נסיעתנו לחו"ל אנו מחפשים בית עבור "דינו", הכלב שלנו.

מי שמעוניין לאמץ אותו - נא לפנות אלינו, (טל. 530)

שילה והנרי

בינינו לבין עצמנו...

שם וכאן (מחשבות מעטות על מאמרה של רות גלעד)

זה ששמו מופיע בסוף טור זה מעולם לא היה בארצות-הברית וגם לא בדרום-אפריקה, אוסטרליה, יפן וניו-זילנד. אין ספק שבארצות אלה יש נוף מרהיב-עין, בעלי-חיים אקסוטיים ואנשים שאורח חייהם שונה משלנו. יש מקומות שהשלווה והשקט, ובמיוחד היעדר האיום של מלחמה, משרים על תושביהם גישה נינוחה לחיים ונימוסים שמעור-רים בנו, הישראלים המבקרים, קינאה ותסכול. אנחנו שוכחים שיצירת אומה היא תהליך שמשתרע על מאות שנים וגיבושו - במיוחד לגבי עם מפוזר שישב בשולי החברה בכל מקום - איבנו ניתן להשגה בשלושים-ושמונה שנות עצמאות. קל ונעים לסייר בעולם כתיירים שרואים את החיובי והטוב, אבל מכאן ועד לנימת היאוש שנשמעת מדבריה של רות מפרידה תהום של עיוות המציאות.

לפני חמש שנים טיילנו בוולס ונהנינו מהנוף ההררי הנפלא, מן הירק ומן האב-שים הנחמדים. לילה אחד לנו בפונדק קטן בעיירה כפרית, שאת שמה קשה לכתוב ועוד יותר קשה - לבטא, שמענו שהנוער, עתיד העיירה, בורח מן המקום בגלל שתי סיבות: אבטלה ושיעמום. ומי שמשוחח עם הזוג המבוגר שנמצא באולפן, ברנדה והרי, שומע על אנגליה שהתייר לא מכיר ולא רואה. התשתית המסורתית נעלמה-נהרסת; אמצעי התק-שורת שולטים בכיפה, המשפחה כיחידה יציבה מתערערת... אבל התמזה ממשיך לזרום, והמשמר המלכותי מתחלף כל יום בארמון בקינגהם, והשוטר האנגלי עדיין עוזר לזקנות לחצות את הכבישים, כשאיננו עסוק בהכנסת בעיטות לנערים שחומים-שחורים. והאמת? אצל השכן הדשא נראה תמיד ירוק יותר.

מה שמדאיג יותר הוא מה שרות כתבה על היורדים ועל עתיד העם היהודי. היור-דים, דוברי אנגלית דלה, שחיים מתוך רצון בגיטאות דוברי עברית, מתנערים "מהאח-ריות לגורל עמם ומדינתם" בתירוץ ש"חיים רק פעם אחת וצריך להפיק מהחיים מה שטוב בשבילי, היום ועכשיו. פה נוח לי, לכן אני חי פה" (דברי רות). מסקנתה של רות היא ש"בעתיד אין קיום ליהדות חילונית בארה"ב (ואולי גם בשאר ארצות הגולה), אם לא תהיה (חלילה!) התפרצות חמורה של אנטישמיות - כל היהודים שאינם דתיים אדוקים יגיעו להתבוללות גמורה, במוקדם או במאוחר, במקום שבתם. ואם לא הם - בניהם ונכדיהם, בלי ספק." (דברי רות)

איזה חינוך קיבל ומקבל הישראלי הקרוי "חילוני"? הוא מתבייש בשל תוכנו של הספר המתורגם ביותר בעולם - התנ"ך, שהוא שלו. הוא מתרפס בפני תרבויות זרות, כי כל מה שיש לו הוא פרימיטיבי (לכן - השתתפות בתחרות שירי האירו-ו-זיון); הוא נרתע מאלף-חמש-מאות שנה של היסטוריה יהודית, כי כל מה ששייך לגלות הוא "טרף". בקיצור, הוא יצור שנשט את זהותו ואינו מסוגל ללבוש זהות אחרת.

ולבסוף, רות, שחזרה לערב יום הזיכרון לחללי צה"ל, מהרהרת על קורבנות תש"ח, באומרה: "ואולי קשה מכול - עתה גם מכרסם עמוק בלב הספק: האם לא היה קורבנם הגדול לשווא? האם תתקיים מדינת היהודים לדורות - ואיזו דמות תהיה לה?" מה שנעשה כאן לא יחזיר את הקורבנות, אבל קיומנו כעם במדינתו העצמאית, שהוא צורך היסטורי, הוא עובדה שחייבים להיות איתה. ההיסטוריה של העם הזה בגלויותיו השונות בכל התקופות, גבתה ממנו מחיר שאף עם אחר לא שילם. קשה להתחשבן עם שר ההיסטוריה. איך ומה נעשה כאן תלוי בנו, ורק בנו. אחד מתעוועי הגורל הוא שהדור החולף אינו יודע מה יעשו הדור הבא והדורות הבאים. צריכים לחנך בדוגמה ולקנות. מה שקיומנו בארץ-ישראל אולי מחייב, הוא הפסקת הבזיון של היהודי הנווד: מאי-רופה המזרחית לדרום-אפריקה, וכעת מדרום-אפריקה לכל מקום מלבד ארץ-ישראל, ומשם לעוד מקום ועוד מקום...

ובאשר לעתיד העם היהודי - מי שמרגיש כיהודי, לו איכפת: מה שקורה ליהודים וליהדות. אבל בגולה הכול הולך לקראת חיסול!

(המשך בעמוד 11)

מפרי עולם

א פ י ל ו ב כ פ ר ה ב ש י א א פ ש ר ל ל מ ו ד ע ב ר י ת ...

כידוע לכם מתקיימת באולפן הנוכחי גם כיתה ברמה ג'. פעילויות ואירועים של הזמן האחרון דירבנו אותם להבר "יצירות" ברמה יפה בהחלט.

חנוכת המפעל כששמענו על הטקס שיהיה בקשר חנוכת המפעל, ושראש הממשלה יגיע למשק, חשבנו בטח יהיה משהו משעם, כמו כל החנוכות. אנשים מדברים אלף שטויות שהם לא מרגישים, וכל היתר מקשיבים בלי רצון. קיבלנו אפתעה. בחנוכת המפעל של המשק הרגשנו באמת שמחה. השמחה כשמרגישים כאשר רואים שכולם ביחד עשו נבנו ביחד. אנשים פשוטים, הדגלים של המדינה, הדגלים האדומים, וכל הרגש של כבוד על העבודה שנגמרה, היה חדש לנו. בלי הצגות, בלי התחייבות לצורה שצריכים להתנהג בתאריכים כאלו. היה באמת יפה, ואנחנו, שלא שייכים למשק הרגשנו גם כן שמחים וגאה. כל הכבוד, כפר הנשיא.

ק ר ן

כשהגעתי למפעל לא ציפיתי כלום, וכשראיתי כל האווירה הזאת של ד וקרציה, לא יכולתי להרגיש דבר אחר מכבוד לכל העם הזה שבנו מדינה בהדרת רק במשך 38 שנה. בהדר!

ס מ י

אחרי טיול ולילה בכינרת

כ י ב ר ת - (ליג בעמר)
הגענו לפני שהחושך הגיע
האור רק התחיל לשנות
מהלבן המזהיר
לכתום עדין.
ציפור עפה
זרזה למיים,
בישקה את הצל שלה במיים
נעלתה עוד פעם לתוך השמיים -
השמיים בלי סוף,
שמיים שקטים כמו המיים.

נדדתי לבד בחופו של הים
לבד עם היחברים שלי.
"שקטי" החזקתי ביד אחת
"שלום" ביד השנייה.
החושך ירד
הים נראה כמו באר של שחור
בעמק של שקט
ועוד באר של חושך בשמיים.
הדליקו מדורות. מסביב
לכנרת היתה שרשרת של שלהבות
שרשרת כתומה, חמימה, יקרה מאוד.

המשך -

כיכרת - המשך

גם אור לבן נכסף היה מעיר וישוב, אורות עדינים כמו שעוק הגיע לבאר השמים, חטף את כל הכוכבים, וזרק אותם לתוך העמק השחור כדי שיהיו חברים למדורות.

בסענו.
מרחוק, ברקע,
ראיתי שבער הים החשוך
ובערו השמיים השחורים
ונעלמו אחד לתוך השני.

שרן כהן

(בינינו לבין עצמנו - המשך מעמוד 9)

האיסלם צועד שוב

כיוון שלא היה מה לראות בטלביזיה שלנו, עברנו לערוץ הירדני, וכשנוכחנו שמ-דובר ב"ראמדאן בלונדון", חשבנו שנראה כמה מנראותיו של הכרך הגדול.

לעינינו היו: דיוקן עצמי של האיסלם המתרוכב; האיסלם הכוטה בצדקתו; האיסלם האומר בגאווה "אנחנו הדת השניה בגודלה בבריטניה".

מי שאומר שרק למדינת היהודים יש בעיה ענ האיסלם, אומר רק חלק מן האמת. הפונ-דמנטליזם המוסלמי כנראה אינו מוגבל לגבולות אירן. החלום הישן של שליטה בעולם, של דת שלטת בעולם, קם לתחיה. העיתונאי האנגלי שהפך למוסלמי ושדיבר בתוכנית על מה שמצא באיסלם, שלא קיים בחברה הנוצרית המזרחית, הוא בשלב זה רק אחד מ-2000 ממירי הדת שנמצאים בבריטניה, אבל הוא סימפטום לעובדה, שגם האינטלקטואלים מחפשים מקלט בדת הכל-יכולה.

בסוף הסרט, כשהמצלמה ליוותה את קהל המתנכלים שיצא את המסגד המפואר בריג'נטס-פארק, היא התמקדה בדוכני הספרים שהיו בחוץ. בין הספרים באנגלית היו כאלה, שלפחות לפי שמותיהם היו אנטי-ישראלים.

א ר י ק

את הגליון הזה

ערכה: אנגה
עיטרה: אפרת אלמן ויעלי פ.
הדפיסו: אנגה ורות גלעדי

"משפחה אונת"

(ה צ ד ה ב ש י)

מאז שחזרה משפחה פרלסון הביתה, עברו כבר (רג'י עושה חשבון מהיר באצבעות) - כמעט 4 שבועות. "כל כמה שמתרחק הזמן, נראית מעלה-צביה ורודה יותר", היא פוסקת. "אני לא יכולה כבר להגיד בוודאות מה היה רע שם..."

היא הולכת ומתלהבת: "אני צריכה להפסיק את עצמי כל ערב מלטלפן, כדי לשאול מה אכלו ואם הכול בסדר. זה כמו במשפחה. מתעצבנים, אבל אחר-כך שוכחים. הייתי יושבת ומפטפטת איתם, עוזרת להם."

"בכל זאת", לא יכולתי להתאפק ואמרתי, "אני זוכרת שג'ייסון סיפר על ההרגשה של 'לא-רצויים', כי הייתם המבוגרים היחידים".

מייד מסכימה רג'י. "כן, הייתה הרגשה כזאת. נערים תמיד חושבים שהם יכולים להסתדר לבד. אבל אנחנו יודעים שאנחנו עוזרים."

"מה היו התפקידים שלך?"

"אקונומית. רכזת מטבח וחדר-האוכל, כובסת, מחסנאית, אחראית על נקיון המקו-מות הציבוריים (מועדון, בתי-שימוש). מאכילה כלבים, מסלקת אשפה - - - כל עבודה ש'לא בראשי' שלהם לעשות או שזה 'מגעיל אותם'. אפילו בחזירי-הים, שמישהו הביא ושכן, טיפלתי. יצאתי גם לקניות, כי ספקים כמעט לא מגיעים לשם."

השטח השני היה טיפול יחסי ציבור עם הבדווים בסביבה. בשבילם הייתי 'גברת רג'י'. והם נכנסו בכל שעות היום והלילה - ללוות גפרור, לקנות תערובת. וכל פעם צריכים לקיים את 'טקס הקאוה' - להגיש קפה, לשבת ולדבר קצת. היה אחד שעזר לנו לשחוט פרות חולות ואנחנו טיפלנו בעגלות שלו. אישה אחת באה תמיד, כי בעלה היכה אותה והיא דרשה לצלצל למשטרה. בכלל, הטלפון שלנו היה היחיד בכל האיזור, וכשבאו לטלפן תמיד אמרו, שזה לבית-החולים. אז איך יכולנו לסרב או לקחת כסף?"

המראינת "תקעה" עוד שאלה פרובוקטיבית:

"האם אין בין הבדווים שום רגשי טינה כלפי היהודים שבאו להתיישב וגידרו את המירעה שלהם?"

רג'י: "הבדווים הם 'סורבייורס' (שורדים). הם רגילים שדוחפים אותם. הם לא ילכו ראש אל ראש נגד כל מוסדות המדינה, אבל הם ינצלו כל מה שיש. והם לא חנפנים. יש להם כבוד."

עבדתי גם בביה"ס הבדוי. עשיתי חוג למלאכה, עם מורה-מתרגם לידי. אין להם שום חומרים. אז עשינו קיפולי נייר עם נייר עיתון.

עם משפחה אחת התידדתי במיוחד. הם גרו כמה מאות מטרים ממעלה-צביה בצריף-פח, שאליו עברו מאוהל לפני שנה. הם לקחו אצלנו מים ופעם בשבוע אכלנו אצלם ארוחת-ערב. בחופשות הילדים שלנו היו ישנים שם."

ושוב המראינת מפריעה: "ג'ייסון אמר שבלוטם הם לא לנו אף פעם."

"נכון", אומרת רג'י סתמית וממשיכה: "עכשיו אני עוד יותר מקנאה בוותיקים שהתחילו משהו חדש והמשיכו. אני מבינה את הסיפורים שלהם על מנסורה ועל ארוחת-ארבע ביחד... גם במעלה-צביה חדר-האוכל הוא מרכז החיים. אף אחד לא ביקש קומקום לחדר, כי מי רוצה להתבודד? כזה כייף - להיות ביחד... קשה לי להתרגל שוב לרעיון שהבית שלי המרכז. שם הרגשתי צעירה כל הזמן... פה אני מרגישה יותר זקנה...."

(משפחה אומנת - סוף)

"האם יש גם משהו טוב כאן?"

חיוך רחב מתפשט על פניה של רג'י, והיא מסכמת:

"בכל זאת, זה בית".

ראינה: א. ג. ה

פגשה חשמלית

כ. ח. - א. ד. מ.

לאחר שנים של שירות לחברים ולענפי המשק, מלווין יצא מהחשמליה. כדי להקל על עבודתנו ולייעל את שירותנו לחבר ולענפים במסגרת כוח-האדם המצומצם, אנא תפנו לחבר המתאים:
תיקונים של מכשירים ביתיים, שניתן להביאם לחשמליה, נא להביא לברני מרקס בחשמליה החדשה.

תיקונים בבתיים ובענפים - נא לרשום בינתיים על דלת החשמליה הישנה. דב קולט יטפל בבעיות אלה ביומיים בשבוע, שבהם הוא עובד שם.
בעיות דחופות בבית או בענף - נא לפנות לאנדרו או להתקשר אליו "ב"פר" 51-7.
אנדרו הוא גם החשמלאי התורן מחוץ לשעות העבודה, באותם המקרים. הוא מטפל גם במזגנים ובמקררים.

טל גליקסמן, מראש-פינה, אינו פנוי לתיקונים והוא יבוא לעזרת החברים רק באישורם של אנדרו, או אלן ו... כאשר אנדרו אינו נמצא במשק.
מפסק-זרם מונע התחשמלות ("פחת-זרם")
המפסקים האלה מותקנים כבר ברוב בתי המשק, אך כדאי לזכור שאת המכשיר הזה צריך לבדוק פעם בחודש, כדי לוודא את תקינותו. הוא נמצא בלוח-החשמל של הבית ויש ללחוץ על הלחצן הקטן. המרובע או העגול, אשר יפסיק את החשמל לכל הבית. הוא יגן על בני-אדם רק במקרים מסויימים ואינו נותן הבטחה מלאה בכל מצב. לכן אין להת-יחס ברשלנות לסכנות ששימוש בחשמל, גם אם המכשיר הנ"ל מותקן בבית.

טלפונים

אני עדיין ממשיך לטפל בתקלות בטלפונים של "בדק" וכעת נמצאת אצלי חוברת של טלפונים אחרים, אשר ניתן לקנות בחו"ל ואשר יתאימו למערכת התקשורת בארץ. מי שחושב לרכוש מכשיר נוסף, כדאי שיעיין בחוברת זו.

בהצלחה!

אנדרו וצוות החשמליה

פִּינֶת הַסֵּרֵט הַשְּׁבוּעִית

EDUCATING RITA

שֵׁם הַסֵּרֵט: לַחֲנֹךְ אֶת רִיטָה

בִּדְמוּד: לוֹאִיס גִּלְבֵּרְט

מִשְׁחָק: מִדְּקָל קִידֶן, גִּילְדִי וּלְטֵרֵט

לַחֲנֹךְ אֶת רִיטָה הוּא סֵרֵט שֶׁנַּעֲשֶׂה בַּעֲקֵבֶנָּה מַחֲזָה הַנוֹשֵׂא אוֹתָהּ שֵׁם, זֶהוּ בּוֹסֵס מוֹדֵרְנִי שֶׁל פִּיגְמָלִיוֹן, וְהִיחֲסִים שֶׁבִּין פְּרוֹפֶסוֹר הִיגִינֵס לְלִיזָה דוֹלִיטֵל הוֹעֵתֶקוּ לְזַמְנָנוּ, אֶל סִפְרִית קֹטְנָה בִּשְׁם רִיטָה, בַּחוּרָה אִינְטֵלִיגֶנְטִית שֶׁמִּתְעַנִּיגָת בַּסִּפְרוֹת, דְּבַר הַנַּחֲשֵׁב לַחֲסֵרוֹן בַּחֲבֵרָה הַסֹּדֶבֶת אֹתָהּ.

מִדְּקָל קִידֶן הוּא הַפְּרוֹפֶסוֹר שֶׁמִּנְסָה לֵאלֶף אֶת רִיטָה וּמֵאוֹלֶף עַל יָדָהּ. מִדְּקָל קִידֶן מִשְׁחָק כֹּאן אֶת אֶחָד הַתַּפְקִידִים הַטּוֹבִים שֶׁלּוֹ, נִגְ'וֹלְדִי וּלְטֵרֵט מְבַרִיקָה בַּתַּפְקִיד רִיטָה.

סֵרֵט מֵהֵנָּה. ו. (יוֹאכִימִס) סֵרֵטִים

ו.ב. בְּגִלָּל מִשְׁלוֹחַ הַעוֹפּוֹת בִּיּוֹם שַׁבָּת יוֹקֶרֶץ הַסֵּרֵט לְבִקֶּשֶׁת הַחֲבֵרִים הַמִּשְׁתַּתְּפִים בּוֹ

בִּדְרוֹם שֶׁשִּׁי. ו. (וִוְלוֹדִיבֶסְקִי) סֵרֵטִים

* * * * *

יְשִׁיבֶת ו. חֲבֵרָה מִיּוֹם ב'-26.5

נוֹכַחוּ: חֵנָּה, שׁוֹשׁ, גִּ'וֹנִי, זֶאבִי, הַנְרִי, נֹטֶע.

(א) דִּירוֹת בּוֹפֶשׁ מַחִיר לְלִילָה הוּא \$6 לַחֲבֵר, \$3 לְיֶלֶד, \$5 לְשֶׁנִּי יִלְדִים וּמַעֲלָה \$10 לְאוֹרֵחַ, ו-\$15 לְשֹׁכֵר.
לְגַבִּי חֲבֵרִים יֵשׁ סָכּוּם גַּם שֶׁל \$24 לְלִילָה.

הַסֵּעוֹת. מוֹמַלֵץ שְׁחֵבִרִים יִירָשְׁמוּ בְּסִידוֹר הַתַּחְבּוּרָה לְטֵרַמֵּפּ בַּהֲקָדָם הָאֲפִשְׁרִי. מְכַל מְקוֹם, חֲבֵרִים שִׁיּוֹצְאִים לְנוֹפֶשׁ יוֹסַעוּ לְמַחְנִיִּים, כְּדִי לְתַפּוֹס אוֹטוֹבוֹס בַּשָּׂעָה נּוֹחָה לָהֶם, וְיִזְכְּלוּ לְקַחַת מוֹנִית מִן הַתַּחֲנָה הַמְּרַכֶּזֶת לְדִירוֹת ע"ח וְעֵדֶת הַחֲבֵרָה (כֵּן"ל בְּדֶרֶךְ חֲזָרָה).

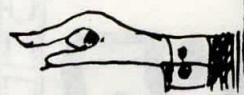
(ב) ו. הַחֲבֵרָה הַנוֹקִיעָה אֶת תְּגוּבָתָהּ שֶׁל יִגָּאֵל לְפַעֲנוֹלֶת חֲבֵרִי הַנּוֹעֵדָה, שְׁבוּעָה לִשְׁ-מִנֵּי עַל בּוֹרְמֹנֶת חֲבֵרִיתִית בַּכֶּפֶר הַנִּשְׂאִי. הִיא הַבִּיעָה דֹּאגָה שֶׁתּוֹפֵעָה זֶה עֲלוּלָה לְסַכֵּן וּכְנֻגוֹת נִרְצוֹן שֶׁל חֲבֵרִים לְפַעֲנוֹל בַּפְּעִילוֹת הַצִּיבּוֹרִית, נִבְכֵר לְהִיחֲשֵׁף לְנִקְמָנוּת.

* * * * *

הִי לְדִים יִגְדֵּעַ לְקִידֵטָה שֶׁל שְׁבוּעָה דִּמְדִים בְּאִמְצַע יִנְלִד. כֹּל הַמִּשְׁפָּחוֹת הַמְּעִרְבִיּוֹת לֹא מֵי יֶלֶד, מוֹזְמִיּוֹת לְפָנוֹת אֶל:
קְדוּזוֹת" הַמֵּאֲרָגוֹת - רַחֵל א., גִּ'וֹלִיזָה נ., אֲנָה ס.

יֵשׁ צִי אֵלִי"ן

גם אנחנו היינו שם

הקטע הבא הופיע ביומוץ של קיבוץ בארי.
אצל מספר חברים וותיקים הוא יעורר בוודאי זכרונות נשכחים.

סיפורה של מכונת כביסה ישנה

קיבוץ הצופים א' (כיום מעגן-מיכאל) עבר בשלב מסויים מהמקום הארעי שלו בפרדס חנה ל"גבעה הקיבוצית" שביץ רחובות לנס-ציונה.
קבוצת הצופים א' ירשה אז ממש על גבי בית חרושת של ההגנה בו ייצרו כדורים לתת-מקלע מסוג סטן. הכניסה לבית החרושת התקרקעית היתה דרך המכבסה. לשם כניסה היו מזיזים את מכונת הכביסה ממקומה (לא ביד) ואפשר היה להכנס ולצאת.
במסגרת השחזור של ביה"ח הנ"ל חפשו מכונת כביסה "אנטיקה" והגיעו אלינו. תרומתינו הצנועה היא מכונת הכביסה הישנה שעמדה כבר כמה שנים טובות ע"י מכון הקיטור הישן.
בעקבות הביקור של אנשי התעשייה הצבאית קיבלנו את המכתב הבא:

שלום רב!

ברצוני להודות מקרב לב בשם מנכ"ל התעש ובשמי, על התרומה היפה שננתם לנו את המכבסה הישנה מקיבוצכם.
נבקשם להודות לחברים: שמואליק אבני, ברנדי ובמיק, על העזרה היפה מצדם למצוא את המבוקש. בהזדמנות זו, אזמין את החברים מקיבוצכם, לבקר במכון של התעש בגבעת הקיבוצים ברחובות (כאשר זה יפתח), שייצר כדורים בשנים 1945 - 1948, עבור הסטנים.

בתודה ובברכה - יגאל מרגלית
הממונה על הקמת המוזיאון
התעש מתקופת המחתר.

שילה בן יהודה, שהיתה אחת מאלה שיצאו בזמנו (תחילת 1948?) לעבודת חוץ ברחובות, מעירה:

"בתור חברה בקבוצה מכפר הנשיא שעבדו 'מתחת למכבסה' החזירה אותי הכתבה הזו כמה שנים טובות אחורה! לכל החברים שסיפרנו להם בזמנו שאנחנו עובדים "בגז דרק" אני מציעה לבסוע ולראות איפה באמת עבדנו, כשיפתח המוזיאון של 'תעש'."

(אפשר עוד להצטרף - נא לפנות אל לן)

א'י'א'ו'י ס'נ'י'ס

כיום שלישי בקרוב השיעורים מתחילים. כל משתתף חייב להביא מחבט ולנעול בעלי-ספורט.

קבוצה 2 - בשעה 17.00

אנדרו
ג'סון
פאול ב.
הרי ל.
יאיר

קבוצה 1 - בשעה 16.00

כוכבה
שלומית ע.
מטי
ענת א.
אביבה פ.
דורון

קבוצה 4 - בשעה 18.00

לן, לס ג., אלק
ג'וני

קבוצה 3 - בשעה 18.00

אבנר, נעמי פ., שלופה, אריק
הרולד

דו"ח ואציה

דו"ח מישיבת ועדת נעורים מיום 8.5.86.

נכחו: שלומית ע"ל, ונסה ו., שרה ד., אדם ב"ח., עפרה מ., אריה ו.,
יורם מ., דוד א., ג'וליה נ., אביגיל פ.,
נעדר: קולין פ.

(1) מאג'ד קאסם שלומית דיווחה שלאחר אירוח הנער לארוחת ארבע, "על הדשא של
"ארבל" הוחלט בחברת הנעורים לא לקלוט אותו, מתוך דיעה שאין
הוא מתאים, וזה לא יצליח.

(2) נושא כיתה משולבת לאחר סיור בקיבוצים שיש להם כיתה משולבת, מסרה שלומית את
מסקנתה שאין בכוחנו לגייס ולקלוט קבוצת ילדים לשנה"ל
הקרובה, בגלל ההוצאות הנוספות הגדולות והמאמץ הפיזי והנפשי הגדול שצריך, כדי
לגייס ולטפל בכיתה זו. אי לכך, ובתמיכת הוועדה, לא נגייס כיתה כזו השנה.

(3) לימוד ילדינו בחצור (מוזמן: משה ב"ח) משה הציע לשלוח את ילדי כיתה ז'
שלנו ללמוד בחצור בשנה"ל הבאה. הדיון נסב סביב הפורום
הנכון שצריך לדון בנושא. הוחלט שוועדת הנעורים אכן מתאימה, לפחות להתחיל
בדיון (כי אין עדיין ועדת חינוך). הנושא יועלה בישיבה הבאה.

(4) מדיניות הוועדה לגבי לימודים מחוץ ל"עמק החולה" לא סיכמנו דבר. הדיון
נסחף לנושא המצב החברתי
בחברת הנעורים והצורך הדחוף בגיבוש צוות רציני לעבודה קבועה. הוחלט, לכך,
שבשיבה הבאה נעלה שמות והצעות להחלפתה של עפרה (שכידוע מסיימת).
אני רוצה לנצל 'בימה' זו כדי לתת את תפיסתי לגבי ה"שם" שעלינו למצוא:
רצוי שיהיה בחור - בגלל שכ-2/3 (שני שלישי) מחברת הנעורים הם בנים. הבחור יוכל
לתפקד כמדריך של שתי הכיתות הגבוהות (בנושאים כמו לקראת צבא, זהות, שנת שרות...)
וכן לרכז את חברת הנעורים ואת נושא ההדרכה, בנוסף לתפקידי חינוך שוטפים בנעורים.

רשמה: שלומית עדר ליפשיץ

תבנית החופש הפגוע - חברת נעורים:
(נשים ונעורים) (החברים והחברות)

אוגוסט			יוני			יולי		
1	1	X	1	X		1		1
2	2	T	2	2		2		2
3	3	7	3	X		3		3
4	4	1	4	T		4		4
5	5	X	5	7		5		5
6	6	X	6	1		6		6
7	7	7	7	2		7		7
8	8	7	8	X		8		8
9	9	T	9	7		9		9
10	10	7	10	X		10		10
11	11	1	11	T		11		11
12	12	X	12	7		12		12
13	13	X	13	1		13		13
14	14	2	14	2		14		14
15	15	7	15	X		15		15
16	16	T	16	2		16		16
17	17	7	17	X		17		17
18	18	1	18	T		18		18
19	19	X	19	7		19		19
20	20	X	20	7		20		20
21	21	7	21	X		21		21
22	22	7	22	X		22		22
23	23	T	23	7		23		23
24	24	7	24	7		24		24
25	25	1	25	T		25		25
26	26	X	26	7		26		26
27	27	X	27	1		27		27
28	28	7	28	X		28		28
29	29	7	29	X		29		29
30	30	T	30	7		30		30
31	31	7	31	X		31		31

נכחו: דעל ש', שוש ס', ישראל א', יצחק ע', דודו פ'.

נעדרו: מיכאל ד', ג'וני פ', גדי ע'.

מוזמנים: רחל א, יגאל ב"ח.

מטרת הישיבה: הבעת התנגדות למעשי תגמול בין אישיים בין החברים.

ספור המעשה: במסגרת עבודה, קצר יגאל את הדשא בשכונת הוותיקים, ובמפגן, לא קצר את החלקה של משפחת אבידור. המטרה לדבריו, היתה להפגין נגד רחל, שהתערבותה, כחברת ועדת-החברה, בנושא מרפסות פרטיות, גרמה לו לעגמת נפש. - לאחר ברורים, שבמהלכם הוסכם עם יגאל, שעל ענף הנוי להתייחס שווה אל כל החברים, ובמסגרת זו יש לקצור את הדשא של משפחת אבידור, התכנסה המזכירות.

המזכירות מוקיעה את הצעד הזה, שאינו עולה בקנה אחד עם ערכי היסוד של חברתנו הקבוצית. יגאל לא מקבל את הסכום.

לאור חומרת המצב שנוצר, המזכירה תטיל על קבוצת חברים את הטיפול בנושא,

ותכנס אותם להתייעצות נוספת.

למודים מלאים - תשמ"ז - לקראת האסיפה.

האסיפה השילה על פורום משותף של המזכירות, ועדת השתלמויות, ועדת כח אדם, לצמצם את רשימת הלומדים "מלא" לתשמ"ז. להלן ההצעה המוסכמת כפי שהתגבשה בישיבות ובברורים שונים.

1. מסיימים בתשמ"ז: 11 חברים - שהם כ-9.5 "מלא" -

דורית נ', רונן י', דוד ד', שולמית פ', לילה ב"א, קרול ב', אורה נ', מיכל ס', גבי א', סימון ש', לני י'.

2. ממשיכים בתשמ"ז: 9 חברים - שהם כ-8.5 "מלא" -

דינה ר', וורדה ו', שרה מ', אמיר נ', רותי ע', שריטה ס', מרים כ' יעל ל', רענן ט'.

3. בקשות חדשות לאישור האסיפה: 8 חברים - שהם כ-6 "מלא" -

אהרון ל' - הנדסאות מכונות (מכינה + שנתיים - ברופיץ)
איתמר ע' - מינהל עסקים (מכינה + 2-3 שנים - ברופיץ)
נורית א' - השתלמות מורים (שנה - באורנים + בבית)
מיכל ס' - מוסיקה לגיל הרך (2-3 שנים, כנראה בתל אביב)
אריה ו' - לימודי א"י (חלקי - בתל חי)
אריאלה ל' - צילום (3 שנים - חלקי - בחיפה)
הילרי ק' - מינהל בחינוך (3 שנים - חלקי - בתל חי)
ג'נט פ' - ריפוי במגע (שנה - חלקי - בחיפה)
(ג'רי נ' - בברור)

ההצעה היא איפוא, שבתשמ"ז ילמדו 17 חברים, שהם כ-14.5 "מלא", (לעומת תשמ"ו בה למדו 20 חברים, כ-18 "מלא").

לחברים שלום!

באסיפה הקרובה ביום א' 1.6.86, נדון בהקמת ר. תכנון בכפר הנשיא.

הסעיף השני יעסוק בסוגית השכון אצלינו. כזכור הובא לאסיפה, ע"י ועדת החברה

תכנון שכון מחודש, אשר לא התקבל. ההחלטה שהוחלטה אז אומרת שכל חבר יקבל

דירת קבע בגודל של 66 מ"ר, בתחילת דרכו כמשפחה, או שירחיבו לו את הדירה לגודל

הזה במשך הזמן ולא יעבור לשכון אחר. החלטה זו נקראת לשם קצור - "הצעת אלק"

והיא טובה לטווח ארוך, אך בלתי ניתנת לבצוע מידי.

לקראת המעבר לשכון החדש, העומד בבניתו וכל המעברים לדירות שונות שיעשו בעקבות

המעבר הזה, יש צורך בקבלת החלטת ביניים המרשה זאת.

ההצעה היא שלתקופת ביניים ינהגו ע"פ התקנון הישן (מאחר והמחודש לא התקבל)

דבר שרק האסיפה רשאית להחליט.

נבחר מרכז לחדר האוכל - ההצעה - ג' קי עמר.

נאשר את רשימת הלומדים - רשימה שמית מפורטת תובא לאסיפה.

הבונים HABONIM

23.5.86

אישי וסודי

ד ב ר י ה מ פ ע ל

=====

חברים:

משום שלפי הנסיון, אחוז קטן של חברים משתתפים בישיבות הענף, ואלה שכן מופיעים הביעו יותר מפעם את ההרגשה שישיבה לשם קבלת אינפורמציה בלבד אינה כדאית, אני אנסה למסור את האינפורמציה בצורה של "איגרת חדשות" שאנסה להוציא בערך פעם בחודש.

כמובן אם יהיו נושאים שעליהם אתם בעצמכם רוצים לכתוב, אשמח לכלול אותם באיגרת, ואם מישו רוצה לדון על נקודה מסוימת בישיבת ענף, אשמח לארגן ישיבה. היות וברצוני להרגיש חפשי למסור את המתרחש בפרוטרוט, אנו מבקש בכל לשון של בקשה, לא לזרוק או להשאיר את הדף במקומות שזרים יכולים לקרוא אותו. ברגע שמתברר שפרטים מהדף הגיעו לידיעת אנשים שאינם חברים, נצטרך להפסיק את הפעולה וזה יהיה חבל.

ועתה לעצם החדשות:

(1) המפעיל - בשעה טובה המשא ומתן הסתיים ובשבוע הבא שמואל ואני ניסע לחתום על ההסכם הפורמלי. בדיון בהנהלה הוחלט שיחד עם חתימת החוזה, ננסה להרחיב את ההסכם כדי לקבל זכות בלעדית למכירה בארה"ב לא רק לתקופה של 3 או 4 שנים כפי שסוכם בינינו ובעל הפטנט עד כה, אלא לכל תקופת תוקף הפטנט - בערך 12 שנה. אנו נקבל מאלן בניארד - בעל הפטנט - את כל השרטוטים השייכים לייצור המפעיל ושירות הנדסי שוטף, כולל מידע על כל פיתוח שהוא מפתח. בתמורה נשלם \$90,000 חד פעמי, ו-3% של המכירה השנתית בתמלוגין ולמשך השירותים של אלן בניארד. לפי ההתיעצויות שלנו בארה"ב עם דוד סטיל ואחרים הקשורים בשוק זה, ולפי הסקרים הכלליים שבדקנו, קבענו כמטרה ראשונה מחזור מכירות של \$2,500,000 כשעיקר המכירה תהיה בארה"ב.

כמובן לא נגיע למכירה כזאת בשנה או בשנתיים הראשונות.

(2) הבונים צנרת: הפתיחה הרשמית היתה מאד מוצלחת. למרות חוסר ההתייחסות של כלי התקשורת, האירוע היה חשוב כשלעצמו ואולי יותר מכך כסימן של החשיבות של חצור בעיני ראש הממשלה ובהסתדרות.

(3) אלומיניום - מאז פברואר, סל ההזמנות ירד עם שהיום אין בעצם עבודה שוטפת באגף. אמנם הגיעו כמה הזמנות, מהן הזמנת ייצוא ע"ס כ-\$200,000, אך כולן בשלב של הכנות ודגמים ועוד לא של ייצור. החברים והעובדים השכירים עובדים במח' העיבוד של הברזים, בתורנויות ובמשק, ורק צוות מצומצם נשאר באגף. אנו מקווים שבעוד 3 שבועות נקבל אישורים על דגמים ששלחנו ונוכל לחזור לעבודה סדירה.

אמנם היו שיחות רבות בינינו ובין אנשי כור בענין הפיכת האגף לשותפות עם כור, שיחות אלה מבוססות על תכנית מסוימת שיש למשהב"ט לפתח מוצר חדש. בענין זה אלוף טל יבקר פה ביום ד' הקרוב - 28.5, כדי לבדוק את האגף ואת המפעל ולהחליט אם הוא יכול ללול אותנו בתכנית זו.

(4) עבודה: נקראנו לישיבה של וועדת עבודה בענין שעות עבודה במפעל. אתם קבלתם הודעה ממני בענין זה ואין צורך לחזור על זאת...

בני, אדי ואני ניהלנו שיחה ארוכה עם מיכאל והרי בענין צוות במח' עיבוד כדי להפעיל את המחלקה, יש צורך לעבדה במשמרות. אין כל אפשרות להרוויח ממכונות CNC יקרות (מ-\$80,000 לפשוטה עד ל-\$180,000 למרכז עיבודים) בלי לנצל אותו לפחות 2 משמרות. כדי לאפשר זאת, ובאותו הזמן להקטין את מספר הימים שחבר חייב לעבוד אחרי הצהריים עד לשניים (חוץ מפנצ'רים כמובן), דרוש צוות של 16 איש, מהם 10 חברים שיעבדו במערכת CNC. מספר/...

מספר זה כולל חברים שילמדו להיות טכנאי משמרות, ויעסקו בכוונים, תיקונים, שמירת האיכות, ופתרון בעיות שעולות תוך העבודה.
יש הרבה ללמוד, ולמישהו עם נטיה טכנית העבודה תהיה מעניינת. בעצם כדי לייצר במחיר סביר, וביעילות עלינו לדעת שהטיפול והעבודה ב-CNC מקצוע טכני אשר דורש הרבה התמחות וידע ולא סתם הפעלה סטנדרטית. בכל אופן אין כל אפשרות להרוויח מהברזים בלי הפעלה יעילה של מחלקה זו, ולכן דרוש צוות מגובש.

(5) חברים נכנסים ויוצאים: בחדשים באחרונים החברים האלה נכנסו למפעל - ריני בהנה"ח; ניל עבד במחסן ובהרכבה ומיועד עכשיו למח' העיבוד; ליבה לאבטחת איכות ברזים; מלווין להרכבה; ענת ארנברג להרכבת ברזים; ברנרד וולף (אביה של הילרי קפלן) לאבטחת איכות ברזים; אילן ת. למח' העיבוד, פיל, אחרי תקופת לימודים ועזרה לדוד סטיל בארה"ב, חזר למח' המכירות. יצאו מהמפעל: ג'קי, אלכס, ג'ודי ב. - לתקופה מוגבלת. תמר ק, עמליה, וג'ודי פרס, שעבדו זמנית.

(6) רישום: מרכזי מחלקות מתקבשים למסור רישום מדויק למח' התמחיר על שינויים בצוות, ועל חלוקת שעות העבודה בין המוצרים השונים. כדי לבדוק את עצמנו לגבי מחירי המוצרים השונים עלינו לדעת את שעות העבודה, מושקעות בכל מוצר ומוצר.

החברים מתבקשים גם להירשם כל יום על דף הנוכחות. לא צריך להיות צורך לרוץ אחרי מישהו כדי לברר אם ביום מסוים היה בעבודה או לא.

כל הערה, ביקורת, הצעה בעניין האיגרת, תתקבל בברכה.

מיכאל כהן

821

NEWS OF THE WEEK

Have you noticed that the old generator and the high tension wires have disappeared from the entrance to K'far Ha-rassi? It certainly improves the landscape.

One hundred and seventy 13-year-olds (including our own of course) did their good deed for the year this week. Under the supervision of their teachers they went to clean up shelters in settlements along the northern borders of the Galilee.

Ya'eli Frank has been chosen as a member of a youth delegation going to Germany in the summer. Well done, Ya'eli!

Most of you will unfortunately not have been able to understand the (almost) full length play Dudu put on last week with some of our teenagers. They really put all their heart and soul into it, and although the subject matter was heavy going (the life of Hanna Senesh - the young woman who parachuted behind enemy lines during world war II, was caught and executed) it was really a splendid effort, and worth while seeing.

Baruch Cohen is starting his new career as sales representative of the new factory with a short journey to the States, with Ossy to show him the ropes.

Ya'eli and Alex Winkler are leaving us - to settle in the U.S.A. We are very sorry to see them go, and hope to see them back one day.

In the usual K.H. tradition, we celebrated Roman and Orly's wedding with plenty of food, visitors and a show. Mazel Tov to all.

Shaul and Tsippora have gone for a trip abroad. Enjoy yourselves.

A speedy recovery to Mrs. Bergman.

SHABBAT SHALOM

FILM OF THE WEEK

which will be screened on

FRIDAY NIGHT: EDUCATING RITA

with Michael Caine
Julie Walters

a modern Pygmalion story.

Sorry about the bad typing -
the letter "n" seems to be wobbly!

H A P P Y B I R T H D A Y

1/6/86 Len Weintraub
Harry Burke
Meirav Ben-Avi
Na'amah Mader

2/6 Ya'eli Winkler
Irit Scheingesicht
Anat Guter

3/6 Michal Ha-Me'iri
Sari Bilgory

4/6 Gershon Sherak
Jeremy Lesser
Ya'el Frank
Ya'ara Easton

5/6 Jim Whitham
P'nina Lipschitz
Uri Golan

6/6 Mrs. Alice Ebstein
Ayala Jackson
Max Heres
Sivan Cohen
Nirit Ellman
Tal Samberg

H A P P Y A N N I V E R S A R Y

1/6/86 Ronit & Johnny Harmatz
2/6 Ruthi & Eitan Gedalizon
3/6 Marion & Les Gershman
4/6 Bilha & Asher Ayalon

M A Z A L T O V
to RONEN and ORLY
to Bernie and Ruthie
and all their family
on the occasion of their
W E D D I N G

